

El Drac Luitador

Havia una més que es deia Luisa. Era bonica tan bonica que tots els meus van caure en veure-la. Pero un drac li portar a la seva cova per menjar. Tots preocupaven, però no podien lluitar contra el drac excepte un. Es deia Ruven tenia 16 anys i ha anat amb el seu cavall portava una llança a la mà. Pero tenia que anar per un camí peligros, primer tenia que anar pel bosc negre després tenia que anar per tres boscos mes una estreta plena d'escorpions un altre de hora verinosa i l'últim bosc deserts i per fi la cova del drac que era 2 Km dins de la terra. El Ruven li costava veure en el bosc negre els tres boscos li costava 2 h cada un. El Ruven va sortir i sortir als profundits de la cova, però el men va parar en esoltar els crits de la Luisa. Va dir ja et salvare! ha anat corrent fins arribar a la roca. El Ruven va veure 2 ulls vermells el drac va estar tan enfadat que va treure foc per la boca i en Ruven va veure com de terrorific que era la bestia. Va sortir cap el drac i li va tallar al drac amb la llanca i va caure de mal, però encara no estava mort el Ruven va tallar el drac un altre cop ara estava mort. En Ruven va tornar

la Luisa al seu poble i van ser millors amics per sempre més.

El fi

EL COLLAR MÀGIC

Hi havia uns veguts tres més que es deien Nil, David i Torek. Un dia van quedar per fer una aventura al bosc del poble on vivien aquell dia portaven una estona cominant com Nil es va calle per una rompa i es va trobar dos pebbles minerals. Com li agradaven molt els minerals va veure que aquelles pedres eren molt especials i a l'ajuntar-les es van convertir en un collar. Si'l va penjar al coll i va tornar amb els seus amics.

Va començar a ploure molt i van morir corrents cap a casa del David i allà van jugar amb l'ordinador a un joc de cotxes de cotxes. Mentre jugaven, el collar de minerals va corre d'arreu de l'ordinador i es va il·luminar. Llavors un raig va caure a l'estona i va arribar fins a l'ordinador i com el collar estava a sobre i els tres l'estaven tocar van entrar dins el joc. Es van explotar quant van veure que ja no estaven a l'habitació ni més dins el joc de cotxes. Al contat de les pistes del cotxes van veure uno pontell on portien els noms dels diferents cotxes que participaven i el número tres portava el nom dels tres més. Van decidir pujar al cotxe i a dins hi havia una nota que deia que tenien que gatinar, la capera per sortir del joc.
- Que emocionant!!! participem a lo correcio! - va dir el David,
- Si! aquest collar es màgic, això si que és una aventura!
- va dir el Nil.

Lo corredor va començar però hi havia molts obstacles,
pedres gegants, rius de lava, pintes al terra...
era difícil avançar. El Tarek que era el més baix en aquest
joc condava i els seu amics l'ajudaven. Després de tant
molt morir van quançar lo corredor i els havia donat una copa.
Quan ho van agafar el taller va tornar a iluminar i van
tornar a casa del David. - quin dia més divertit! - va dir
el Nil. - Ara no tenrem d'esperar a que el collar
torni a brillar per fer una altra aventura. - va dir el Tarek.

FI

autor: Ricochet

L'ILLA MISTERIOSA

Hi havia una vegada quatre nens que volien explorar una illa. Un es deia Miquel, l'altre es deia Laiia i l'altre Pol i Marta.

Un dia van quedar tots quatre a casa de l'avi d'en Miquel per llegir a la biblioteca i la Laiia va trobar dintre d'un llibre un mapa que explicava el camí per arribar a un tresor. Aquest tresor es trobara a l'illa on els quatre nens volien anar.

Tots quatre li van demanar a l'avi d'en Miquel anara aquesta illa i van insistir tants que l'avi d'en Miquel va decidir portar-los.

En arribar a l'illa va sentir un gort soroll i van veure com sortien corrent uns animals d'una cova. Van decidir entrar-hi per veure que hi havia a dins.

A dintre no es veia res, estava molt fosca, però que en Miquel portara una llanterna, van il·luminar tota la cova però allà no hi havia cap tresor. El Pol es va posar trist, i la Laiia li va dir: -No et preocupis Pol, en aquesta illa n'hi ha moltes coves, segur que trobarem el tresor.

Van sortir de la cova i van agujar el mapa i van continuar per un camí ple de branques i roques. De cop i volta la Marta va veure una cosa petita a terra que brillava i es va apropar i va fer un crit: -Què passa? Li va pregunyar la Laiia preocupada. -És una moneda d'or! -Va dir la Marta aixecant-la amb la mà perquè tots la poguessin veure. -Segur que hi ha una altra cova per qui a prop -va dir la Marta.

Van continuar caminant i per fi van trobar una cova, a l'entrar hi havia unes pedres puxegudes, van seguir el camí que els deia el mapa, però de sobte s'obrien dos camins i no sabien quin havien d'agafar. La Laiia va dir: -ja sé quin camí hem d'agafar! És el de la dreta perquè li he fet la pols que fania el mapa i indica que el camí que he d'agafar és el de la dreta.

Hi havia una regada un drac que es va mudar a un poble de les muntanyes, el drac no feia pas perquè era molt petit, tant petit que no trobar feia pels queixals. Als nens l'estimaven molt. Va arribar el primer dia d'escola, els mestres quan el van veure van quedar boabatds. Tots els nens calien ser els seus amics, era un drac molt ricíller, directit, entremaliat i sempre tenia alguna cosa que explicar. A l'escola va arribar una nena nova a l'escola i es deia Rosa. Quan el drac la va veure es va enamorar i tots dos van començar a quedar. Un dia següent tots pel bosc els nens li van fer moltes perrigalles, el drac va riure tant que va fer un estornut i de aquell va sortir una gran bola de foc. Van aparèixer el bomber Jordi i va apagar el foc, la policia es va endre a el drac a prisó. La Rosa es va quedar molt trista, la gent del poble tenien pas, el drac havia crescut molt i calien fer-la fora.

La Rosa va convencer al Jordi i van albir-se quin que el drac sortís de la presó i que la gent li doneríin un altre aportunitat. El drac se sentí felicis va començar a plorar i de les llàgrimes va sortir la gla més benica del mon i li va ficar el nom de la seba millor amiga. I sense contacte ja va acabat.

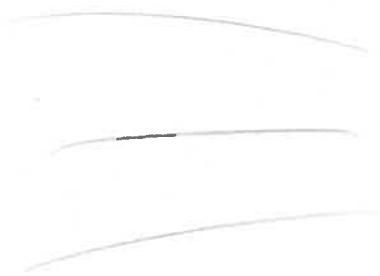
El gat i el drac

Un gat molt gran i molt atigrat d'una
Gateta es veia enamorar, la veia perseguir
fins que la veia agafar i amb les dures
ungles li va atacar.

Després d'una bona baralla es reenfer amics
van correr, van jugar i tats dos a l'hora,
van saltar.

De caní a casa, anaren passant uns crits,
molt farts van escalar. Oh no!! Era
la princesa, Sant Jordi i el drac s'estaven
barallant. Els gatets voleien ajudar
rabre el drac es veia pujar, el veia arranjar
i el veia maregar. Sant Jordi veia aprofitar
i amb la seva llança li veia punxar, el drac
amb molta furia va sortir corrents sense
parar. Finalment la princesa, Sant Jordi i els gats

tots junts han celebrat que el drac
era malvado. Els seus contents
eran avorar l'ent final.

EL GAT RINXOLAT

Sóc l'Arden, sóc un gat
tinc el coll rinxolat.

Menys piz, menys can
anda la nit escampant.

Sóc amic d'un ratolí
que és d'origen anglesí.
Oh! se m'ha oblidat
també sóc molt entremesiat.

A vegades orgullós
i d'altres meravellos.
Si t'acostes a prop meu
t'engorrigaré i peu.

Tinc molta pèn
de la terrible force,
i m'amega tota llit
quan erja de nit.

L'Arden no dia avui
anda un gran marramet.
Per súbitim ha rencerència
anda una mica's essència.

Arden

EL PARTIT

Així toca partit
amb tots els meus amics.

Així serà molt divertit
perquè estaré amb els meus amics.

La pilota està al camp
Tots volem marcar
ni la pluja ni el vent,
ens farà deixar de jugar.

Tots dos hem marcat
i en un empata hem quedat,
es l'hora de celebrar
i tots junts anirem a berenar